

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 14.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **3098** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава единнадесета от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 121, ал. 1, т. 3 от Закона за държавния служител (ЗДСл.).

Предявен е иск по чл. 121, ал. 1, т. 3 вр. чл.104, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл) от Д. А. К. срещу А. «Митници» за присъждане на обезщетение в размер на сумата от 3 712 (три хиляди седемстотин и дванадесет) лева за периода от осем месеца, през които ищецът твърди, че не е бил на служба, ведно със заплащане на законната лихва върху посочената сума, считано от датата на предявяване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

В исковата молба ищецът твърди, че за времето от прекратяване на служебното му правоотношение А. «Митници» - 22.03.2007 г. до 17.07.2008 г. не е бил на друга служба (по служебно и по трудово правоотношение) и не е получавал никакви доходи, като претендира сумата в размер на 3 712 лева за осем брутни възнаграждения. Посочва, че с жалбата си срещу заповедта за прекратяване на служебното правоотношение е поискал заплащане на обезщетение в размер на 2 брутни възнаграждения, като по това искане е образувано гр. дело № 15556/2007 г. по описа на СРС, 52 състав. Процесуалният представител на ищеца поддържа исковата молба, като моли съда да уважи предявения иск в пълен размер и претендира направените по делото разноски.

Ответната страна - А. «Митници», представлявана от юрк. В оспорва предявения иск по размер и счита, че исковата молба е недоказана и неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Контролиращата страна – С градска прокуратура, чрез представителя си прокурор И изразява становище за неоснователност на предявения иск.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства поотделно и в

тяхната съвкупност на основание чл. 236, ал. 2 от ГПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Със заповед № 1282 от 07.03.2007 г. на директора на А. «Митници» е прекратено служебното правоотношение с Д. А. К. на длъжност «старши инспектор» в Митница С, считано от 22.03.2007 г.

С решение № 486 от 28.12.2007 г. по адм. дело № 1300/2007 г. по описа на Административен съд С. град, II отделение, 27 състав е отменена заповед № 1282 от 07.03.2007 г. на директора на А. «Митници». Посоченото решение на АССГ е оставено в сила с решение № 8511 от 09.07.2008 г. по адм.дело № 5431/2008 г. по описа на Върховния административен съд, V отделение.

Видно от представените заверени копия от трудова и служебна книжка на ищеца (след извършена съпоставка с оригиналите на представените трудова и служебна книжка) същият не е заемал длъжност по служебно или трудово правоотношение за периода от 22.03.2007 г. до 17.07.2008 г.

Установява се, че със заповед № 7897 от 02.10.2008 г. на директора на А. «Митници» Д. А. К. е възстановен на длъжност «старши инспектор» с ранг IV старши в РМД П, Митница С, считано от 17.07.2008 г. и му е определено основно месечно трудово възнаграждение в размер на 400 лева и допълнително възнаграждение за продължителна работа над 16 г. – 16 %.

По делото е представено писмо от зам.началника на Митница С с вх. № 28/126 от 06.11.2008 г., съгласно което Д. А. К. към момента на признаване на уволнението му за незаконно -09.07.2008 г., а започнал работа на 17.07.2008 г. е получил основна работна заплата – 370 лева и клас за прослужено време – 16 % - 59,20 лева.

С решение от 19.12.2008 г. по гр. дело № 15556/2008 г. по описа на С районен съд, 52 състав, влязло в сила на 14.02.2009 г. А. «Митници» е осъдена да заплати на Д. А. К. на основание чл. 104, ал. 1 от ЗДСл обезщетение в размер на 928 лева (за два месеца след 22.03.2007 г.) ведно със законната лихва.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Съгласно чл. 104, ал. 1 от ЗДСл когато заповедта за прекратяване на служебното правоотношение бъде отменена от органа по назначаването или от съда държавният служител има право на обезщетение в размер на brutната си заплата, през която не заема държавна служба, но за не повече от 10 месеца. Когато е бил назначен на друга държавна служба с по-ниска заплата или е получавал възнаграждение за друга работа в по-нисък размер, той има право на разликата в заплатите или на разликата между заплатата и възнаграждението. Brutната заплата за определяне на обезщетението е определената му brutна заплата към момента на признаването на уволнението за незаконно или на неявяването му да заеме службата.

В конкретния случай е налице първата хипотеза – ищецът е останал без работа и не е заемал друга държавна служба или длъжност по трудово правоотношение, считано от 22.03.2007 г. до 17.07.2008 г. Тази материалноправна предпоставка се установява от събраните по делото писмени доказателства – заверено копие от трудова книжка № 320 и служебна книжка № 1229 от 09.02.2007 г. , издадени на Д. А. К. и служебна бележка изх. № 4304 от 18.06.2007 г. на дирекция „БТ” – С. Безспорно е налице уволнение на държавния служител Д. А. К. със заповед № РД – 1282 от 07.03.2007 г. на директора на А. „Митници”, признато от Административен съд С. град за незаконно с влязло в сила решение, като през целия период от осем месеца, посочен в иска ищецът е бил без работа. С влязло в сила решение на 14.02.2009 г. по гр. дело № 15556/2008 г. по описа на СРС, 52 състав на ищеца е присъдено обезщетение на основание чл. 104, ал. 1 от ЗДСл в размер на 928 лева за период от два месеца, считано от датата на уволнението ведно със законната лихва, като този период не е включен в предмета на предявения в настоящото производство иск.

Като основа за определяне на претендираното обезщетение законодателят е посочил

брутната заплата на служителя към момента на признаването му на уволнението за незаконно. Със заповед № 7897 от 02.10.2008 г. на директора на А. „Митници”, издадена в изпълнение на влязлото в сила решение № 8511 от 02.10.2008 г. по адм. дело № 5431/2008 г. по описа на Върховния административен съд, V отделение е определена брутна работна заплата на Д. А. К. в размер на 464 лева (400 лева – основно месечно трудово възнаграждение и 16 % - допълнително възнаграждение за продължителна работа над 16 г.). Представеното от ответната страна писмо от заместник-началника на Митница С до заместник-директора на А. „Митници” вх. № 28/126 от 06.11.2008 г. не доказва размера на брутното трудово възнаграждение на ищеца към датата на признаване на уволнението за незаконно, доколкото по делото е представена заповедта на органа по назначаването за възстановяване на Д. А. К. на работа, с която е определена брутната му месечна работна заплата, възлизаща на сумата от 464 лева. Следователно, за претендиращия период от осем месеца, през които ищецът е останал без работа вследствие на прекратяване на служебното му правоотношение общият размер на обезщетението възлиза на сумата от 3 712 (три хиляди седемстотин и дванадесет) лева, какъвто е размерът на предявения от Д. К. иск с правно основание иск по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл. С оглед основателната на предявения иск съдът намира, че следва да бъде уважено акцесорната претенция за присъждане на законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата.

Ищецът е претендирал направените по делото разnosки, но поради липсата на доказателства за заплащане на адвокатско възнаграждение такива не следва да се присъждат.

Водим от горното, Административен съд С. град, I отделение, IV състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА А. „Митници”, гр. С., ул. „Г..Р.” № 47 да заплати на Д. А. К. ЕГН *, гр. С, ул. „Ген. Скобелев” № 29, вх. А, . 3, ап. 13 сумата в размер на 3712 (три хиляди седемстотин и дванадесет) лева, представляваща обезщетение по чл. 104, ал. 1 от ЗДСл за времето от осем месеца, през което не е бил на работа, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 23.10.2008 г. до окончателното изплащане на сумата.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ :